

GEZIEN

Kippenvelmomenten

Kroongetuige DNA. Onzichtbaar spoor in spraakmakende zaken (De Bezige Bij, 2014) biedt leerzaam inkijkje in forensisch onderzoek.

‘Al die jaren bood het DNA-profiel van dat ene schaamhaartje hoop dat de zaak opgelost zou worden.’ Zeventien jaar moest de moeder van de in 1993 vermoorde Andrea Luten wachten. Toen werd inderdaad in de tot dan uitzichtloze moordzaak een DNA-match gevonden. ‘Kippenvelmomenten’ noemt Lex Meulenbroek het vinden van zulke DNA-matches. ‘Ook voor de deskundige zelf is het telkens weer fascinerend dat iets wat je niet kunt zien, horen, ruiken, voelen en proeven zo cruciaal kan zijn voor het oplossen van misdrijven.’

Deskundige biologische sporen en DNA-onderzoek bij het Nederlands Forensisch Instituut Meulenbroek en tekstschrijver Paul Poley stelden een indrukwekkend overzicht samen van zaken waarin DNA doorslaggevend bleek. In hun boek *Kroongetuige DNA. Onzichtbaar spoor in spraakmakende zaken* beschrijven ze aan de hand van geruchtmakende misdrijven levendig hoe het vakgebied zich de afgelopen decennia ontwikkelde. Ze reconstrueren zaken vanaf de ontdekking van het DNA-profiel in september 1984 door de Britse geneticus Alec Jeffreys. Zo komt de moord op Marianne Vaatstra (1999) voorbij, maar ook de zaak-Dover (2000) waarbij 58 dode, illegale Chinezen in een container werden gevonden. DNA-sporen op de tomatenplantjes in een Rotterdamse loods hielpen bij het oprollen van de voor het transport verantwoordelijke bende.

DNA pleitte keer op keer verdachten vrij en verbond schuldigen aan het misdrijf. ‘Het resultaat van het sporen- en DNA-onderzoek is in feite de stem van degene die niets meer kan zeggen,’ haalt Meulenbroek een rechercheur aan. Maar de deskundige relativeert ook: DNA is geen bewijs. DNA-sporen moeten altijd bekeken worden in samenhang met getuigenissen en resultaten uit ander onderzoek. In het slotwoord leggen kenners uit waarom de rol van DNA-sporen in het strafrecht zal groeien. Een *must-read* voor de leek in het DNA-onderzoek. Leerzaam voor de kenner.

Robert Stiphout

Recht van de geest

Een beetje raar is de naam wel, maar het blog *Ius mentis* heeft verder alles mee.

Blog.iusmentis.com heeft alles mee: veel lezers, interactie en toegankelijke content over een groeiend aandachtsgebied: internetrecht. Het is duidelijk dat jurist en informaticus Arnaud Engelfriet, de man achter *Ius mentis* (‘recht van de geest, want ooit begonnen als IE-blog’), er constant energie in steekt. Engelfriet beantwoordt zelf vragen van de dertigduizend maandelijkse bezoekers, deelt in ruime mate kennis en trekt zo klanten naar zijn adviespraktijk in het ICT-recht. Tijdrovend? Valt mee. Hij zegt zijn blogposts in een halfuur te schrijven. Inspiratie genoeg, want bijna alle teksten komen voort uit vragen van lezers. Iedereen blij.

Erik Jan Bolsius

Juiste prijs

Je kunt net als vroeger een dossier op de weegschaal leggen om als advocaat je prijs te bepalen. Maar anno 2014 zijn er intelligence *tools* als *Clocktimizer* voor *fee quotes*.

Oud-advocaat Pieter van der Hoeven weet nog hoe hij soms meerdere uren per week bezig was om zogeheten *fee quotes*, totaalprijzen, te maken. Dat deed hij bijvoorbeeld voor ‘*beauty contests*’ (waarbij meerdere kantoren inschrijven op dezelfde klus) aan de hand van omslachtige Excel-bestanden vol codes en omschrijvingen van eerdere zaken. Die ervaring inspireerde hem om *Clocktimizer* te ontwikkelen.

Deze *tool* is bedoeld om het afgeven van *fee quotes* efficiënter, rendabeler en minder stressvol te maken. *Clocktimizer* tapt in op het tijdschrijfprogramma: het programma leest de codes en de *narratives*. Bij een nieuwe zaak analyseert het algoritme deze gegevens over soortgelijke, afgeronde dossiers. Op basis daarvan presenteert *Clocktimizer* een overzicht van de kosten en een risicoprofiel voor het nieuwe project.

De software kan zo helpen grote afschrijvingen en lastige mailtjes over overschreden budgetten te voorkomen. Voorwaarde is wel dat *Clocktimizer* genoeg data heeft om te analyseren.

Met *Clocktimizer* hoeven advocaten zich volgens Van der Hoeven niet meer af te vragen of dat nieuwe dossier een enorme *bleeder* gaat worden. De toekomst zal het leren.

Nathalie Gloudemans-Voogd